

Nej till licensjakt på lodjur 2021

Lodjur i Skandinavien har extremt liten genetisk variation och genetiska undersökningar tyder på att migration från Finland är mycket ovanligt. Det innebär att gränsvärdet för gynnsam bevarandestatus bör utgå enbart från den svenska populationen, då Norge inte är medlem i EU. Lodjuret är känsligt för jakt. Illegal jakt på lodjur är troligen vanligt förekommande och anses vara det allvarligaste hotet mot arten.

Lodjur är klassat som sårbart (VU) i den senaste rödlistan som publicerades 2020. Som orsaker till rödlistningen har bland annat angivits att antalet lodjur som fällts lagligt de senaste fem åren har varit omfattande, mellan 86 och 162 djur, och att därutöver dödas också ett 50-tal djur årligen i skyddsjakt och slutligen ytterligare ett okänt antal genom illegal jakt. Vi ser därför med stor oro på att länsstyrelserna överväger att besluta om licensjakt på lodjur. Vi menar att en sådan jakt är oförenlig med EU:s direktiv 92/43/EEG, dvs. art- och habitatdirektivet, som Sverige måste följa.

Antalet kvalitetssäkrade familjegrupper var 189,5 stycken under inventeringsperioden 2019/2020 enligt en rapport från SLU Viltskadecenter, vilket är en nedgång jämfört med de 202 som kvalitetssäkrades året innan. Antalet reproduktiva individer skattas till 832 (701-964). Skillnaderna är dock relativt stora inom landet. I norra förvaltningsområdet har det skett en ökning med 9 procent medan det har skett en minskning med 23 procent i mellersta rovdjursförvaltningsområdet. I södra rovdjursförvaltningsområdet var resultatet oförändrat. Gränsvärdet för gynnsam bevarandestatus har satts till 870 individer.

Även om man skulle godta att Sveriges lodjur har en gynnsam bevarandestatus borde det vara tydligt att vid en tillämpning av försiktighetsprincipen helt saknas utrymme för licensjakt på lodjur. Lodjur är listat i direktivets bilaga 4 och är således en strikt skyddad art. Avsiktligt dödande och därmed jakt på lodjur är som utgångspunkt **förbjudet**. Bevisbördan för att jakten trots förbudet mot avsiktligt dödande ändå ska anses tillåten åvilar länsstyrelsen och det krävs rigorös bevisning. Endast i ett fåtal angivna undantagssituationer kan avsiktligt dödande tillåtas. Dessa undantag skall tolkas **restriktivt**. Av praxis framgår att undantag får medges endast i ”konkreta, enskilda fall och för att uppfylla klart definierade behov och situationer”. Om en bedömning av de mest tillförlitliga och tillgängliga vetenskapliga uppgifterna fortfarande ger utrymme för en viss osäkerhet om ett undantag försvårar upprätthållandet eller återställandet av en gynnsam bevarandestatus hos beståndet av en utrotningshotad art, får undantaget inte beviljas, jfr den s.k. försiktighetsprincipen, vilket kan utläsas av EU-domstolens avgörande i mål nr C 674/17 (s. 51).

Tamdjursägare har goda möjligheter att freda sina djur genom förebyggande åtgärder. Det finns därmed andra lämpliga lösningar än jakt. Till detta kommer att staten betalar ersättning för rovdjursdödade renar. Några andra skäl till att besluta om licensjakt på lodjur finns knappast och eftersom dessa inte är hållbara skäl för undantag mot förbudet mot avsiktligt dödande enligt artikel 16.1 e art- och habitatdirektivet, bör man helt avstå från licensjakt.

Per Axell, Ordförande i Svenska Rovdjursföreningen

**SVENSKA
ROVDJURSFÖRENINGEN**

Svenska Rovdjursföreningen

Masthamnen. 11630 Stockholm | tel 08-441 41 17 | info@rovdjur.se

www.rovdjur.se org.nr 883202-3264 | bg 5509-3876 | pg 14942-7